

гитѣ посѣщениа, които му са направихъ, прѣдстави са и нашето Читалищно Настоятелство за да раскаже на този нашъ драгъ гостъ цѣлѣта на Читалището и дѣлата си.

Въ този разговоръ Н. В. П. удобри всичко, нѣ съ прискѣрбие забѣлѣжи, че сме лишени отъ недѣлни училища, въ които да са учатъ онѣзи наши Българчета, които нѣматъ срдѣство да посѣщаватъ рѣдовнитѣ училища и слѣдователно отъ рано сж били принудени да са зловятъ съ изучаванieto на нѣкой занаятъ за да са прѣпитаватъ и да си усигорятъ една бжджщностъ за напрѣдъ.

Тѣзи забѣлѣжка на любимиятъ нашъ духовенъ баща са призна отъ Читалищното Настоятелство за истинна, и то са обрѣче да положи всичкитѣ си сили за да допълни този недостатъкъ, т. е. да отвори недѣлни училища, въ които да са учатъ калфи и чираци, онѣзи измежду нашитѣ млади единородци, които съ врѣме ще станатъ мастори и ще иматъ нужда поне отъ прочитъ, писание и смѣтаніе.

За тѣзи цѣль Читалищното Настоятелство намѣри учителъ и рѣши още: даже и книги да подарява на онѣзи отъ учащитѣ са, които би нѣмали срдѣство да си ги купятъ.

Като са свърши работата до тукъ, Настоят. извѣсти това на почитаемата наша черковна община, която удобри това и доброволно устѣжи една отъ училищнитѣ стаи, дѣто да са учатъ онѣзи наши братия, които, ако би до останѣтъ безкнижни, отпослѣ съ кървави сълзи ще плачатъ. Като докара Наст. работата до тукъ, свика отъ сѣки еснафъ по 3-ма—4-ма мастори, изложи имъ всичката работа подробно и най убѣдително ги помоли да са погрижи сѣки да проважда своитѣ калфи и чираци на училището.

Въ това засѣданіе са рѣши още: първото начинаване да стане въ Вторникъ на Въведение, и учителятъ въ него день чака до вечерта, нѣ за жалостъ нито една